herpy

GEKKOER

Okavango dwarf gecko

Lygodactylus chobiensis

En af de største dværggekkoer i slægten, op til 44 mm fra snude til kloak. *Lygodactylus chobiensis* er blågrå med store lyse pletter og gul bug, lever på træer i savannen langs Chobe- og Zambezifloderne og kan holdes i et lille, højt og tæt terrarie.

Familie: Gekkonidae Tidligere navn: *Lygodactylus picturatus chobiensis* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**3-4 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**5-10 år**
Aktiv	**Dag**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Savanne**
Sværhedsgrad	**Øvet**

PASNING

Min. terrarie	**30 × 30 × 45 cm** L × B × H til 2 voksne dyr
Temperatur, dag	**25-30 °C**
Hotspot	**30-35 °C**
Temperatur, nat	**18-22 °C**
Luftfugtighed	**40-65 %**
Vand	**Ingen vandskål**
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 2
Kost	**Insekter og små leddyr (springhaler, bananfluer)**
Holdes	**Parvis eller 1 han med flere hunner**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kønsmoden	**9 mdr.**
Kuldstørrelse	**2 æg**
Inkubation	**125 dage** ved 24-27 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Ikke omfattet**
EU-bilag	**Ikke omfattet**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Arten er ikke opført på CITES eller i bilagene til EU's forordning om handel med vilde dyr, så der kræves ingen særlige tilladelser ved køb og salg. Ellers gælder dyrevelfærdslovens almindelige krav.

Om arten

Lygodactylus chobiensis er en forholdsvis stor dværggekko. Voksne dyr måler normalt 25-30 mm fra snude til kloak, men de største hanner når op til 44 mm og hunnerne op til omkring 37 mm, så hannerne bliver lidt større end hunnerne. Ryggen er blågrå med store, lyse pletter, og bugen er gul. Hannens strube kan være sort eller lysegul og har to mørke, vinkelformede tegninger.

Under tæerne sidder fine hæftelameller, og halespidsen har som hos andre arter i slægten en hæfteplade, som dyret bruger som en femte fod, når det klatrer.

Arten blev beskrevet af Vivian FitzSimons i 1932 som underart af *Lygodactylus picturatus* og er senere hævet til selvstændig art. Navnet henviser til typelokaliteten Kabulabula ved Chobefloden i den østlige ende af Caprivi-striben. I naturen bliver dyrene kun omkring halvandet år gamle. Levealderen i fangenskab er ikke dokumenteret, og boksens 5-10 år er et usikkert lån fra *L. picturatus*. Arten er sjælden i fangenskab.

Udbredelse og levested

Lygodactylus chobiensis findes langs Chobe- og Zambezifloderne og ind i Okavangodeltaet. Udbredelsen omfatter den østlige del af Caprivi-striben i det nordøstlige Namibia, det nordlige Botswana, Zambia, Zimbabwe, Malawi og Mozambique.

Angola regnes også med til udbredelsesområdet, men derfra findes ingen offentliggjorte, præcise fund, og landet er ikke med på kortet. Arten vurderes ikke som truet.

> **Oprindelig udbredelse:** Namibia, Botswana, Zambia, Zimbabwe, Mozambique og Malawi.

LEVESTED

Lygodactylus chobiensis lever på træer i tropisk savanne og på de græssletter langs floderne, der oversvømmes i regntiden. Den søger helst føde højt oppe og ses ofte på akacier, baobabtræer og mopanetræer, af og til også på mure og bygninger. Når den forstyrres, gemmer den sig bag løs bark og i sprækker.

Klimaet har en varm regntid om sommeren og en lang, tør og køligere vinter. Der findes ingen målinger af temperatur og fugt fra artens egne levesteder.

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Lygodactylus chobiensis*. Klimaet i udbredelsesområdet er varmt med en lang tørtid, og pasningen følger den nært beslægtede *Lygodactylus picturatus*, som arten tidligere blev regnet som underart af. De fleste tal i denne vejledning er lånt derfra.

Et par kan holdes i et terrarie på mindst 30 × 30 × 45 cm (længde × bredde × højde), og større er bedre. Til en han og to hunner passer 40 × 40 × 60 cm. Højden tæller mere end gulvarealet, fordi dyret lever på stammer og grene.

Terrariet skal være helt tæt for så små dyr og deres foderdyr. Brug fin netåbning i låget og ventilationsriste forneden og foroven. Bagvæg og sidevægge skal være forseglet, så ingen små dyr kan klemme sig ind bag dem. Brug en bund af sand og jord over et drænlag, og indret med tykke grene i skiftende vinkler, korkbark og hårdføre planter med stive blade som *Sansevieria*. Barkstykker og korkrør fungerer som skjul og æglæggested. Savanneklimaet taler for en lidt tørrere indretning end til regnskovsarter.

Læs mere: Terrarieopbygning og bioaktiv bund Læs mere: Foderdyr: hold og avl

TEMPERATUR

Lygodactylus chobiensis er et varmeelskende dagdyr, og terrariet skal have en tydelig temperaturforskel. Om dagen skal baggrundstemperaturen ligge på 25-30 °C, og under en lille spot eller halogenlampe skal der være en solplet på 30-35 °C. Om natten falder temperaturen til 18-22 °C. Om vinteren, der svarer til tørtiden, kan dagene være lidt køligere, omkring 23-28 °C.

Spotten skal passe til terrariets størrelse. En kraftig lampe i et lille terrarie hæver hurtigt hele temperaturen. Brug en termostat eller dæmper, og mål både højt oppe og nede i terrariet. Dyr, der sidder ubevægelige på det varmeste sted med åben mund, har det for varmt.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Luftfugtigheden skal ligge på omkring 40-65 %, lidt lavere end til *Lygodactylus picturatus*, fordi levestedet har en lang tørtid. Tallet er et skøn. Sprøjt terrariet let hver dag, så blade og vægge dækkes af dråber, og vent med næste sprøjtning, til dråberne er fordampet.

Dyrene drikker dråber fra blade og vægge, så en vandskål er ikke nødvendig og er en risiko for de mindste dyr. Undgå stående vand og konstant våde grene, som giver mug og hudproblemer.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

LYS OG UVB

Lygodactylus chobiensis er dagaktiv og har brug for kraftigt, jævnt lys. Brug lysstofrør, helst T5, og kombinér et UVB-rør med et dagslysrør, så terrariet bliver lyst. Hvilken UVB-styrke der passer bedst, er ikke dokumenteret for arten. Et moderat UVB-rør (Ferguson-zone 2) over en del af terrariet er et forsigtigt skøn. Lad der være skygge og skjul i resten af terrariet.

Hav lyset tændt 12-14 timer, styret af et tænd-sluk-ur, og lad natten være mørk.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

I naturen lever *Lygodactylus chobiensis* mest af myrer og termitter. I terrariet skal den have levende smådyr: springhaler, bananfluer, små fårekyllinger, nyklækkede bønnebiller, små kakerlakker og små græshopper. Størrelsen er det vigtigste: foderdyret skal være mindre end afstanden mellem dyrets øjne.

Pudr foderdyrene let med kalk med D3-vitamin, og sæt en lille skål med ren kalk i terrariet, som dyrene selv kan tage af. Skift den, før den bliver våd og hård. Om arten tager frugtgrød, er ikke dokumenteret; *Lygodactylus picturatus* tager det, og det kan prøves i en lav skål højt oppe på en gren. Fodr hver dag eller hver anden dag, men undgå overfodring.

Melorme og andre fede larver er for store og for fede til andet end en sjælden godbid.

Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Lygodactylus chobiensis er lille og hurtig. Som andre dagaktive dværggekkoer sidder den ofte ubevægelig på en gren og skyder så af sted efter et foderdyr.

Hold et par eller en han med en eller to hunner i et terrarie, der er stort nok til, at hunnerne kan komme væk fra hannen. To hanner må ikke holdes sammen, fordi de slås. Hold øje med bidemærker, afbidte haler og dyr, der gemmer sig eller taber sig, og skil dem straks ad. Arten egner sig ikke til håndtering: halen kan smides, og dyret slipper let væk. Åbn kun lågerne kortvarigt, og luk alle spalter, hvor dyrene kan slippe ud.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hannen kendes på en tykkere halerod med hemipenis-poser og på prænalporer foran kloakken, mens hunnen har en slankere halerod. Hannens strube er sort eller lysegul med to mørke, vinkelformede tegninger, og hannerne bliver lidt større end hunnerne. I naturen bliver arten kønsmoden efter omkring 9 måneder. Vent alligevel med at parre dyrene, til de er fuldt udvoksede, så hunnen har kræfter til æglægningen.

PARRING

I naturen yngler *Lygodactylus chobiensis* hele året. Hold et par eller en han med en eller to hunner sammen, og giv mange skjul, så hunnen kan komme væk fra hannen. Flyt hannen, hvis han jager hunnen hele tiden. En hun, der lægger æg hele året, bliver let udtæret; taber hun sig, så giv en pause med kortere dage og lidt lavere temperatur.

ÆGLÆGNING OG KULD

Hunnen lægger 2 hårdskallede æg på omkring 5 × 6,5 mm ad gangen, i naturen omkring hver ottende uge. Æggene gemmes under bark eller i forladte termitboer. Giv derfor flere trange æglæggesteder, som kan tages ud af terrariet, fx korkrør, bambusrør eller barkstykker, og giv hunnen rigelig kalk og små foderdyr.

INKUBATION

I naturen klækker æggene efter omkring 125 dage. Temperaturen under udrugningen er ikke dokumenteret; 24-27 °C om dagen med et lille fald om natten passer til klimaet. Æggene flyttes forsigtigt, om nødvendigt sammen med det, de sidder på, til en lille boks med fugtig vermiculite og små lufthuller i låget. De må ikke vendes.

OPDRÆT AF UNGER

Ungerne måler omkring 30 mm med halen ved klækningen. Anbring dem i et lille, helt tæt terrarie eller en faunaboks med fugtigt underlag, tynde grene og planter, og sprøjt dagligt. Giv dem de allermindste foderdyr: springhaler, bananfluer og nyklækkede fårekyllinger, pudret med kalk og D3-vitamin. Hold ungerne adskilt fra de voksne, og del dem efter køn og størrelse, så de ikke begynder at slås.

Sundhed og typiske fejl

Lygodactylus chobiensis er hårdfør, når temperatur, fugt og foder er i orden. Der findes ikke artsspecifik viden om sygdomme; de typiske problemer for små dagaktive dværggekkoer er:

- For lidt vand og for tørt terrarie. Små dyr tørrer hurtigt ud, især i sommervarmen eller under en lampe, der er for kraftig. Sprøjt dagligt.
- For høj varme i et lille terrarie. Brug termostat eller dæmper, og hold øje med dyr, der sidder med åben mund.
- Mangel på kalk og D3-vitamin, især hos hunner, der lægger æg. Giv ren kalk i en lille skål, og pudr foderdyrene.
- Hudskifteproblemer med hudrester på tæer og halespids. Ret op på fugten, og løsn resterne forsigtigt med lunkent vand.
- Slagsmål mellem hanner med bid og tabte haler.
- Små dyr, der klemmes eller forsvinder i spalter bag bagvæg og indretning. Forsegl alle hulrum.

Et sundt dyr er livligt, har klare øjne og en fyldig halerod. Søg en dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis dyret taber sig, sidder sløvt eller holder op med at spise.

Læs mere: Typiske sygdomme og tegn på sygdom

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.